

[Erik Appel.]

mulig „Lektie“ i Børneskolen ud over Holdpunkter i Tidsrækkefølgen, der er nødvendige for Overblik og Sammenfatning. Det samme gælder Bibelhistorie. Men skal Læreren kunne magte Fædrelandshistorie paa denne Maade, saa han giver den videre til Børnene, ikke som en Lektie, men som sit Folks Testamente, da bør han selv paa Seminariet have modtaget den saadan. Jeg har ønsket at fremføre dette, fordi Seminaristens Adgang til Universitetet synes mig at være en lille Ting over for selve Læreruddannelsens Maal.

Dernæst ønsker jeg at frigøre Studenterne for en Anklage, som Formanden for Lærerhøjskolens Litteraturforening retter imod dem. Formanden udtaler: Studenter her, Studenter hist, store Gebærder, voldsomme Fagter, Herrer vi ere i Aandernes Rigel! Dette rammer slet ikke. Studenterne er et frit Folkefærd med stor Livslyst, og der er ingen Grund for andre til at se sig sure paa dem af den Grund. De fleste af dem tager samtidig med stor Alvor og Flid fat paa deres Uddannelse. Der leves paa Regensen, i Foreningerne og under Studierne et fortræffeligt Kammeratliv, som er stærkt medvirkende til den enkeltes personlige Udvikling. Vort Land vilde være fattigere, hvis det ikke havde sin Studenterverden. Men det vilde kun glæde mig personlig, og sikkert hele vort Folk, om Seminariet og Kursusdeltagere ved Statens Lærerhøjskole kunde skabe en indbyrdes lige saa fornøjelig Verden og dermed paa naturlig Maade medvirke til vort Folks Opmuntring. Baade den nydannede Forening og Statens Lærerhøjskole bør have Støtte og Sympati i sine Bestræbelser for i god Forstand at blive en frisk Tumbleplads for fremadstræbende Mænd og Kvinder inden for vor Folkehøjskole. Lad Lærernes nye Forening skabe sig sit eget Ansigt uden ømtaalig Skelen til Studenterforeninger, og lad Statens Lærerhøjskole faa sin stigende aandelige Myndighed paa den frie Maade, som jeg forstaar at dens Forstander, Arvin, ønsker det, og som jeg ikke tvivler paa at den højtærede Undervisningsminister ogsaa ønsker det.

Sluttelig ønsker jeg at sige nogle Ord om vor Stilling som Folk. Der er talt haarde og ubesindige Ord om Danske og dansk Kultur, og en velkendt københavnsk Præst har sagt om vor Kultur, at den er „mølædt og ormstukken“. Nu er Kultur et saa vidtspændende Begreb i Danmark, at naar man med saa stærke Ord sigter mod den, er der altid Mulighed for at ramme noget. Men den Side af Kulturen, der er

Udtryk for den danske Menigmands daglige Tilværelsesform og Indhold, er ingenlunde mølædt. Der kan mangle noget i aandeligt Indhold, men derfor er vi mange, som maa bære Skyld. Vi Politikere, Præster, Lærere og Redaktører, der taler og skriver meget, har dermed faaet et stort Ansvar, som vil føre os ind under en tungere Dom — Menigmand skal dømmes mildere. Ormstukken er dog hverken han eller vi, endnu er den danske Folkegrund sund. Derom afgives der i disse Tider stærke Vidnesbyrd. Den Samdrægtighed i det danske, som vi i min Landsdel kender saa godt, giver sig nu Udslag i det ganske Land saavel som i dette høje Ting. Rent politisk var vor sidste Fører dernede, H. P. Hanssen, inde paa Tanken om Dannelsen af en samlet dansk politisk Gruppe i Nordslesvig. Men Begivenhederne kom ham i Forkøbet, den partimæssige Agitation var allerede i Gang, og en særlig sønderjysk Indsats i dansk Politik blev derfor ikke givet paa denne Maade, men det vil ud fra dette forstaas, at Samlingsbestræbelserne i dansk Politik har nær Forstaaelse og varm Sympati i min Landsdel. Vi ved af dyrekøbt Erfaring, at Mænd kan samles uanset Forskel i Temperament, Anskuelse og Livsstilling og i Fællesskab gøre god dansk Gerning, ogsaa under Udvisning af hurtig Handling.

Jeg haaber, at det, der nu sker igennem Fællesskabet i dette høje Ting, vil række ud over Nødstiden og for saa vidt indlede en ny og bedre Dag for vort Folk. Vort Folks stærke Aandedrag mærkes i disse Tider, og det hverken vil eller maa lade sig forstyrre af Urobevægelser af nogen Art. Vi vil sammen naa frem til en Tid med Ro og Glæde i det daglige Arbejde.

Vanggaard: Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans venlige Bemærkninger om de Forbedringer ved Hirtshals Havn, som jeg fremførte Ønske om at faa ført igennem, og jeg vil haabe, at disse Forbedringer bliver realiseret, naar den højtærede Minister faar sat sig nærmere ind i Forholdene.

Jeg har i Dag faaet Meddelelse fra Norge om, at De norske Statsbaners Distriktschef i Kristiansand, Bjaaland, nylig har udtalt til et Blad deroppe — jeg har Referatet —, at han mener, der er Mulighed for en mægtig Sildetransport til Kontinentet over Hirtshals. Han nævner endda Tal som 20—30 Vognladninger Sild om Dagen — i Vinter gik der for Resten adskillige Skibsladninger den Vej —, og med dette for Øje er man allerede, trods det at man havde